

Секція 3

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ ТА СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

УДК 347.1(477)

Анна Сергіївна АМЕЛІНА,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри цивільного права та процесу

Національного університету державної фіскальної служби України

МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ

Державне регулювання ринків фінансових послуг полягає у здійсненні державою комплексу заходів, спрямованих на регулювання та нагляд за ринками фінансових послуг для захисту інтересів споживачів фінансових послуг та запобігання кризовим явищам [1].

Метою державного регулювання ринків фінансових послуг в Україні є: проведення єдиної ефективної державної політики у сфері фінансових послуг; захист інтересів споживачів послуг; створення сприятливих умов для розвитку та функціонування ринків фінансових послуг; створення умов для ефективної мобілізації і розміщення фінансових ресурсів учасниками ринків з урахуванням інтересів суспільства; забезпечення рівних можливостей для доступу до ринків фінансових послуг та захисту прав їх учасників; дотримання учасниками ринків положень законодавства; запобігання монополізації та створення умов розвитку добросовісної конкуренції; контроль за прозорістю та відкритістю; сприяння інтеграції в європейський та світовий ринки фінансових послуг [1].

Державне регулювання ринків фінансових послуг в Україні здійснюється у таких формах: 1) ведення державних реєстрів фінансових установ і реєстрів осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, та ліцензування діяльності з надання фінансових послуг; 2) нормативно-правове регулювання діяльності фінансових установ; 3) нагляд за діяльністю учасників ринків фінансових послуг (за виключенням споживачів фінансових послуг); 4) застосування уповноваженими державними органами заходів впливу тощо [1].

У процесі регулювання держава може впливати на ринок фінансових послуг не лише прямими методами, але й опосередковано з використанням інструментів монетарної, фіскальної, інвестиційної політики [2, с. 5].

Слід зазначити, що система державного регулювання ринку фінансових послуг, що існує в Україні, має такі недоліки: відсутність єдиного узгодженого підходу до процесу регулювання ринку; труднощі здійснення консолідованого нагляду за наданням фінансових послуг; значний обсяг видатків Державного бюджету на утримання спеціальних органів виконавчої влади, що займаються регулюванням ринку; недостатній рівень захисту прав споживачів фінансових послуг.

Існуюча система регулювання ринку фінансових послуг в Україні давно потребує комплексного реформування, тому у червні 2015 р. здійснено важливий крок у цьому напрямі – затверджено Комплексну програму розвитку фінансового сектору України до 2020 року [3].

Метою Програми є створення фінансової системи, що здатна забезпечувати сталий економічний розвиток за рахунок ефективного перерозподілу фінансових ресурсів в економіці на основі розбудови повноцінного ринкового конкурентоспроможного середовища згідно зі стандартами Європейського Союзу.

Цілком слушною є думка Ю. О. Гармашової, що процес регулювання діяльності ринку фінансових послуг в Україні нині далекий від досконалого. Відсутня єдина узгоджена політика щодо регулювання кожного сектору ринку, функціонують цілих три державних органи, кожен з яких уповноважений регулювати певний сегмент ринку фінансових послуг. Діяльність саморегулювних організацій, що діють на ринку фінансових послуг України,

достатнім чином не регулюється жодним законодавчим актом, що свідчить про те, що ринковому способу регулювання процесу надання фінансових послуг в Україні належної уваги не приділяється [4, с. 60].

Отже, нинішня система державного регулювання та нагляду за ринками фінансових послуг потребує модернізації шляхом відпрацювання механізмів співпраці між вже діючими органами державного регулювання, вдосконалення законодавства з його подальшою адаптацією до європейського законодавства.

Список бібліографічних посилань

1. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг : закон України від 12.07.2001 № 2664-III // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2664-14> (дата звернення: 26.10.2018).

2. Бондаренко Є. П. Механізм регулювання ринку фінансових послуг України : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.08. Суми, 2011. URL: <http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/1659/1/Bondarenko%20Avtoreferat.pdf> (дата звернення: 26.10.2018).

3. Про затвердження Комплексної програми розвитку фінансового сектору України до 2020 року : постанова Правління НБУ від 18.06.2015 № 391 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0391500-15> (дата звернення: 26.10.2018).

4. Гармашова Ю. О. Особливості регулювання ринку фінансових послуг в Україні. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2015. Вип. 14. С. 57–61.

Одержано 31.10.2018

УДК 346.2

Сергій Сергійович БАНДУРКА,

аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ

ПРАВОВИЙ СТАТУС НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЯК СПЕЦІАЛЬНОГО СУБ'ЄКТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДІЯЛЬНОСТІ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ-ПІДПРИЄМЦЯ В УКРАЇНІ

Нормативно-правові акти на сьогодні не надають визначення таких понять, як «суб'єкт забезпечення», або «суб'єкт адміністративно-правового забезпечення», або «суб'єкт адміністративно-правового забезпечення безпеки діяльності фізичної особи-підприємця».

Логічним є те, що перелік суб'єктів забезпечення в кожному окремому випадку визначається конкретною сферою діяльності, яку забезпечують відповідні суб'єкти.

До загальних суб'єктів забезпечення безпеки підприємницької діяльності в Україні вочевидь відносяться ті, компетенція та повноваження яких спрямовані на забезпечення загального регулювання сфері підприємницької діяльності метою якого є нормативно-правове забезпечення відповідного правопорядку в цій сфері. Діяльність спеціальних суб'єктів адміністративно-правового забезпечення безпеки діяльності фізичної особи-підприємця основною направленістю своєї діяльності має охорону та захист встановленого правопорядку в цій сфері.

Представляється, що основним спеціальним суб'єктом адміністративно-правового забезпечення безпеки діяльності фізичної особи-підприємця є Національна поліція України.

Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію» Національна поліція України – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Завданнями поліції є надання поліцейських послуг у сферах:

- 1) забезпечення публічної безпеки і порядку;
- 2) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави;
- 3) протидії злочинності;

4) надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги.